

„Gazeta Lwowska”
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ciej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość sędziowa od każdej
inseraty 30 cent.
Przeysłki (franco) ol-
biera Administracya Gazety
Lwowskiej. Numer poje-
dyńczy w Expedycyi Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne
od opłaty pocztowej.

Nr. 260.

Sobota 13. Listopada 1869.

Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Cattaro, 12. listopada. Jest największe praw-
dopodobieństwo, że we wsiach górskich koło Ca-
stelnuovo i w Ubli powstańcy poddadzą się i dobro-
wolnie wydadzą broń. Zawiązano układy ze starszy-
ną tych gmin. Crivoscie musiano poskromić orężem.

Berlin, 13. listopada. Izba deputowanych
przyjęła w końcowej obradzie wniosek Ebertyego
względem rozszerzenia kompetencji sądów przysię-
głych na zbrodnie i przestępstwa polityczne, tudzież
na przestępstwa prasowe.

Drezno, 13. listopada. Izba przyjęła wczoraj
wniosek o wezwanie rządu, aby się postarał o wy-
kreślenie z kodexu karnego związku północno-
niemieckiego kary śmierci i utraty szlachectwa.

Część urzędowa.

Na przedstawienie rady gminnej Wielickiej na-
dała Rada szkolna krajowa posadę rzeczywistego na-
uczyciela przy tamtejszej szkole głównej panu Janowi
Kowalezykowi dotychczasowemu zastępcy nauczyciela.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 3. listopada 1869

C. k. prezydent krajowego sądu wyższego w
Krakowie zamianował Michała Kowalskiego akce-
sistę c. k. krajowego sądu wyższego oficyałem przy
c. k. sądzie krajowym w Krakowie.

Kraków, 9. listopada 1869.

Część nieurzędowa.

**Trzydzieste dziewiąte posiedzenie Sejmu
krajowego dnia 12. listopada 1869.**

Marszałek krajowy książę Leon Sapieha za-
gał posiedzenie o godzinie 10^{1/2} przed południem.
Obecnych posłów 115.

Ze strony rządu: C. k. komisarz rządowy rada
namiestnictwa p. Pauli.

Protokół ostatniego posiedzenia bez zmiany
przyjęto. Odczytano dalszy ciąg petycji wniesionych
do Sejmu.

P. Pietruski odpowiada na wniesioną na osta-
tniem posiedzeniu interpelację p. Skrzyńskiego do
Wydziału krajowego w sprawie fundacyi Skarbkow-
skiej. Interpelacya nie jest niczem innym, jak wezwa-
niem Wydziału krajowego do zdania sprawy o jego
czynności w sprawie zwolnienia fundacyi Skarbkow-
skiej od utrzymania sceny niemieckiej we Lwowie i
co do upomnienia się o zwrot nadebranych przez
administracyę rządową dochodów fundacyi. Wydział
krajowy udał się do rządu o złożenie odnośnych ra-
chunków, a w listopadzie 1866 do kuratora fundacyi
księcia Jabłonowskiego z odezwą, czyliby nie chciał
się skłonić do zwolnienia fundacyi od utrzymania
sceny niemieckiej. Deklaracya kuratora zgadza się
w zasadzie z tem żądaniem. Otrzymałszy tę dekla-
racyę, udał się Wydział krajowy do rady miasta
Lwowa, która delegowała do tej sprawy radnych Ma-
dejskiego i Rajskiego. W skutek rokowań odbytych
wyszło od Wydziału krajowego przedstawienie do
Najjaśniejszego Pana. Odpowiedź była taka, że rząd
nie podziela zdania, jakoby tylko dochody z gmachu
teatralnego miały być obrócone na utrzymanie teatru
niemieckiego we Lwowie. Ministerium jednak do-
puszcza rokowania co do wyznaczenia pewnej rocznej
kwoty z dochodów fundacyi. Wydział krajowy za-
strzegłszy się przeciw zdaniu, jakoby oprócz do-
chodów z gmachu teatralnego także inne dochody
fundacyi Skarbkowskiej miały prawnie być użyte
na utrzymanie sceny niemieckiej, wszedł w dalsze
układy będące jeszcze w toku, co do upomnienia
się o zwrot sum, jakie rząd wydał z innych dochodów
fundacyi na utrzymanie sceny niemieckiej. Do tego
trzeba było zbadać dokładnie odnośne rachunki.
W r. 1868 rząd oświadczył, że te rachunki już wy-

gotowane, jednak dopiero w styczniu r. b. otrzymał
je Wydział krajowy. Rachunki te ogromnej objętości
tak, że buchalterya krajowa dopiero w październiku
r. b. mogła przedłożyć ich wynik. Tymczasem Wy-
dział krajowy polecił jeszcze w marcu r. b. swemu
syndykowi, ażeby przedłożył zdanie swoje co do ty-
tułów prawnych fundacyi do tego zwrotu. Rachunki
już udzielone syndykowi, który w krótkim czasie
przedłożył swoje sprawozdanie. Na tej podstawie
Wydział krajowy poczyna stosowne kroki tak w dro-
dze sądowej jak i administracyjnej, ażeby fundacyi
zwrócono sumy wydane na utrzymanie sceny nie-
mieckiej we Lwowie.

Co do poboru 10% od wszelkich przedstawień
publicznych przez dyrekeę sceny niemieckiej rzecz
się ma tak, że przywilej ten nadany został hr. Skarb-
kowi, i że tenże niejako tytułem subwencyi odstąpił
do prawo dyrekei sceny niemieckiej, iż na wypadek
cofnięcia tego prawa, subwencya ze strony fundacyi
Skarbkowskiej stosunkowo musiałaby być powięk-
szoną. Jednak i w tym względzie Wydział krajowy
poczynił już stosowne kroki u kuratorji i rady ad-
ministracyjnej, ażeby zaprowadzono zmiany odpo-
wiednie objawom opinii publicznej.

Z porządku dziennego przystąpiono do wyboru
jednego delegata do rady państwa z okręgów wy-
borezych gmin wiejskich Żółkiew - Bełz - Rawa - Lu-
baczów.

P. Polanowski oświadcza, iż złożył mandat
delegata po głębokiej rozwadze i w przekonaniu, że
w obecnych okolicznościach obecnością swoją w de-
legacyi żadnych usług niebyłby w stanie oddać kra-
jowi. Prosi przeto, ażeby komu innemu dano głosu.
Na wypadek jednak, gdyby ponownie został wybrany
oświadcza, że czynnego udziału w radzie państwa
brać nie będzie.

Po dokonanych wyborach ogłoszono następu-
jący rezultat: Głosujących było 87. Jedna kartka
próżna, więc głosów oddanych 86. Absolutna więk-
szość 44.

P. Polanowski otrzymał 72 głosów, p. Sapruga
12. Przeto p. Polanowski wybrany ponownie de-
legatem do rady państwa.

Następnie odbył się wybór jednego zastępcy
do Wydziału krajowego przez posłów z gmin wie-
jskich. Rezultat następujący: Głosujących było 65.
P. Kowalski otrzymał 60 głosów, został przeto
wybrany.

Z kolei był wybór jednego zastępcy do Wy-
działu krajowego przez posłów z większych posia-
dłości. Rezultat następujący: Głosujących było 35.
P. Podlewski otrzymał 19 głosów, został przeto
wybrany.

P. Zyblikiewicz przedkłada sprawozdanie
komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajo-
wego w sprawie rokowań z Rządem o wzięcie w za-
rząd Reprezentacyi kraju funduszków indemnizacyjnych.
Komisya wnosi:

„Wysoki Sejm uchwali: Wydział krajowy przy-
stąpi natychmiast do rokowań z Rządem o odebra-
nie w zarząd Reprezentacyi krajowej funduszków in-
demnizacyjnych. W tym celu: a) zajmie się przede-
wszystkiem oblikwidacyą wzajemnych pretensyi, b)
uzna wszystkie cztery ustępy rządowego projektu
komplanacyi za dopuszczalną podstawę do zawarcia
ugody, c) w kwestyi ustępu piątego zastosuje się
do myśli w sprawozdaniu komisji wyrażonej.

P. Kowalski zwraca uwagę na niedogodność,
iż nie wiadomo ile jest obligacyi indemnizacyjnych
i jakiego rodzaju. Będzie rocznie potrzeba 5,900.000
złr. ażeby zapłacić kupony. Mowca wykazuje po-
trzebę ewidencyi zupełnej, która może być osią-
gnięta tylko wtedy, jeżeli fundusze indemnizacyjne
przejdą w administracyę Wydziału krajowego. W koń-
cu wyraża nadzieję, że rząd uwzględni słuszne ży-
czenia kraju.

P. Koczyński uznaje korzyści objęcia fun-
duszków indemnizacyjnych w zarząd Wydziału krajo-
wego. Co do gwarancyi prawnej zapowiada po-
prawkę przy specjalnej dyskusyi.

P. Gross robi uwagę, że głównym powodem
objęcia kraju jest dodatek indemnizacyjny do po-
datku, wynoszący 51 c. od reńskiego. Mowca popiera
wnioski komisji, żąda jednak zastrzeżenia, ażeby już
raz umorzono zostały wszelkie pretensye roszone
dotychczas ze strony skarbu państwa.

P. Ławrowski objaśnia postępowanie dotych-
czasowe Wydziału krajowego w rokowaniach z rzą-
dem o odbiór zarządu funduszków indemnizacyjnych
i oświadcza się za wnioskiem komisji, zwracając
uwagę na nagłą potrzebę objęcia funduszków tych
w zarząd krajowy.

P. Zyblikiewicz upatruje w tem największą
korzyść, iż może w skutek objęcia funduszków in-
demnizacyjnych w zarząd krajowy zmniejszy się nie-
zmiernie wysoki dodatek do podatku ciężący na kraju.

W specjalnej debacie wnioski komisji zostały
przyjęte.

Wniosek p. Koczyńskiego, ażeby dodać, iż
komplanacya między krajem a rządem ma być raty-
fikowaną przez obydwie Izby rady państwa, nie zo-
stał dostatecznie poparty, nie przyszedł przeto pod
dyskusyę.

Marszałek zarządza obliczenie posłów zapo-
mocą imiennego wywołania, ażeby się przekonać czy
jest dostateczna liczba posłów do przystąpienia do
obrad nad projektem ustawy zmieniającej §. 3 sej-
mowej ordynacyi wyborczej i §. 3 statutu krajowego
z 26. lutego 1861.

Po obliczeniu okazało się, że obecnych posłów
było tylko 89 a do kompletu potrzeba 114.

P. Popiel robi uwagę, iż należałoby zanoto-
wać imiona nieobecnych posłów i uwzględnić ich
nieobecność przy wypłacaniu dyet.

P. Hönigsmann wnosi, ażeby Izba zrobiła
to co zrobić może, mianowicie żeby uchwaliła usta-
wę drugą.

P. Krzeczunowicz nie podziela zdania p.
Hönigsmanna, nie odniosłoby to bowiem żadnego
skutku.

Marszałek odsuwa przedmiot ten dla braku
kompletu z porządku dziennego.

Ks. Polański przedkłada sprawozdanie ko-
misji edukacyjnej o wnioskach pp. Pietruskiego i
Weigla względem urządzenia szkół technicznych
średnich.

P. Kowalski przemawia za przyjęciem projektu
statutu en bloc.

P. Weigel oświadcza się przeciw projektowi
komisji, wnosi aby nad projektem tym przejść do
porządku dziennego.

P. Gniewosz stawia wniosek, aby ustawę ca-
łą przyjęto en bloc.

P. Skobel przemawia za projektem komisji.

P. Koczyński uznaje znakomite zalety pro-
jektu komisji, ale razi go to, że projekt rozciąga nauki
na lat 7, upatruje też wielkie obciążenie młodzieży w
zaprowadzenia egzaminów dojrzałości. Także koszta
utrzymania takich zakładów naukowych wydają się
mowcy zbyt wysokie.

P. Czerkawski popiera projekt komisji pod-
nosząc ważność nauk realnych. Odpowiadając p. Ko-
czyńskiemu utrzymuje, że siedm lat nauk według
zrobionych doświadczeń nie jest za wiele; projekt
komisji nie zawiera bynajmniej przymusu dla uczniów
do zdawania egzaminów dojrzałości. Zależać to bę-
dzie od woli ucznia lub jego rodziców. Co do ko-
szków nie są one bynajmniej wygórowane. Koszta są
konieczne.

Ks. Polański wyjaśnia różnicę zachodzącą
między tak zwanymi gymnazyami realnymi a projek-
tem komisji, którego przyjęcie usilnie poleca Izbie.

Wniosek p. Weigla o przejście nad tym przedmiotem do porządku dziennego został uchylony.

Wniosek p. Gniewosza o przyjęcie przedłożonego statutu en bloc został przyjęty.

Poczem przyjęto następującą ustawę:

Ustawa z dnia... dla Królestwa Galicyi i Łodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim, o urzędzeniu szkół technicznych średnich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Łodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego rozporządza, co następuje:

Art. I. Techniczne szkoły średnie w Królestwie Galicyi i Łodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, mają być urządzone podług załączanego statutu.

Art. II. Ustawa ta wchodzi w życie z początkiem roku szkolnego 1870/1871.

Art. III. Przeprowadzenie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia.

Ustawa ta zaraz potem w trzecim czytaniu ostatecznie została uchwalona.

W końcu odesłano petycję grona nauczycieli szkoły realnej w Tarnopolu o podwyższenie ich płacy do Wydziału krajowego do uwzględnienia.

Marszałek odracza posiedzenie o godz. 2¹/₂ z południa do 6tej godziny wieczór.

Wieczorne posiedzenie rozpoczęło się o godzinie 6³/₄.

Z porządku dziennego przedłożył p. Gross sprawozdanie wydziału krajowego o poborach myta.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego przyzwolono na pobór myta na dwóch mostach w Hussakowie. Projekt ustawy upoważniającej obszar dworski w Hussakowie do poboru myta na dwóch mostach przyjęto bez dyskusji en bloc, i całą ustawę w trzecim czytaniu uchwalono.

P. Kamiński zdaje sprawę o petycji miasta Strzyżowa o pozwolenie podwyższenia dodatku do podatku od przywozu napojów spirytusowych do 24 c. od miary. Zgodnie z wnioskiem komisji administracyjnej uchwalono ustawę przyznającą na r. 1870 gminie miasta Strzyżowa to prawo. Na wniosek hr. Ludwika Wodzickiego ustawa w trzecim czytaniu en bloc została przyjęta.

Petycję miasta Borysławia o uregulowanie policyi miejscowej w drodze ustawodawczej, odstąpił Wydziałowi krajowemu, ażeby się porozumiał z c. k. Namiestnictwem względem uregulowania policyi miejscowej w drodze ustawodawczej.

Petycję gminy miasta Biecha o odłączenie od gmin przedmiejskich, uchwalono zgodnie z wnioskiem komisji gminnej odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania istotnego stanu rzeczy i do przedłożenia Sejmowi na przyszłej sesji odpowiednich wniosków.

Gmina miasta Tarnowa wnosi petycję o przyznanie prawa kopytkowego. Petycja nie załącza w tym względzie ani uchwały rady gminnej, ani zatwierdzenia rady powiatowej. Zgodnie z wnioskiem komisji przeszła Izba nad tą petycją do porządku dziennego.

Rada powiatowa Chrzanowska wnosi petycję o zrównanie urzędników Wydziałów powiatowych z urzędnikami Wydziału krajowego o przyznanie im emerytury i o wydanie odpowiedniej ustawy. Nad tą petycją równie jak nad podobną petycją Rady powiatowej w Kolbuszowy przeszła Izba do porządku dziennego.

Gminy podporce i Lesienice wnoszą petycję o uwolnienie od ponoszenia kosztów, odstawy szupańników. Zgodnie z wnioskiem komisji administracyjnej przeszła Izba nad tą petycją równie jak nad podobną petycją gminy Gaje do porządku dziennego.

Petycję Iwana i Jacka Leszkowa z zażaleniem na pokrzywdzenie w procesie wexlowym odesłano do c. k. Namiestnictwa z uprzejmem wezwaniem do odstąpienia jej c. k. sądowi karnemu do wytoczenia śledztwa.

Petycję gminy Termerowce pow. Stanisławowskiego z zażaleniem na krzywdy przy wymiarze ekwiwalentu za służebnictwa odesłano do c. k. Namiestnictwa do załatwienia.

Na petycję byłego naczelnika szkół ludowych Sereckiewicza o emeryturę po 50 letniej służbie uchwalono na wniosek ks. Pawlikowa i Dzerowicza przyznać petentowi roczną płacę 100 złr.

Petycję Józefa Zaborowskiego z zażaleniem na postępowanie sądowe i o zaprowadzenie sądów pokoju przesłano c. k. Namiestnictwu. Kilka petycji w sprawach katastralnych odesłano do Wydziału krajowego.

P. Hubicki w imieniu komisji wodnej oznajmia, że komisya nie może przedłożyć sprawozdania głównie z tego powodu, iż projekt rządowy był źle przetłumaczony na język polski, w skutek czego cały operat odesłano do wydziału krajowego dla opracowania.

P. Skrzyński imieniem komisji administracyjnej zdawał sprawę o wniosku p. Sapruki względem wydawania paszportów dla koni prowadzonych na targi celem utrudnienia kradzieży.

Nad wnioskiem tym jako nieodpowiednim przechodzi Izba do porządku dziennego.

Nastąpiły wybory do dwóch stałych komisji. Do stałej komisji hipotecznej wybrani pp. Ławrowski, Pfeiffer, Bozczkowski, Haller i Gniewosz. P. Bozczkowski dla słabości zdrowia nie przyjął wyboru, równie jak wybrany w jego miejsce p. Kabath.

Do stałej komisji propinacyjnej wybrani: pp. Krzczunowicz, Kamiński, Badeni, Gnoiński i Szryński, ten ostatni przy powrotnym ścisłszym wyborze skutkiem rozstrzelenia się głosów.

Do komisji hipotecznej w miejsce p. Kabatha wybrany Dr. Czernyński.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 9, na 10. wieczór. Przyszłe posiedzenie w sobotę o godzinie 10. rano. Porządek dzienny: 1. Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku rządowym do ustawy określającej kompetencję władz przy komasacji gruntów. 2. Sprawozdanie komisji edukacyjnej o seminariach nauczycielskich. 3. Sprawozdanie komisji podatkowej o wniosku p. Wolnego względem zniesienia podatku spadkowego. 4. Sprawozdanie komisji petycyjnej.

„Wien. Abendpost“ podaje o pobycie Najjaśniejszego Pana w Konstantynopolu następujące szczegóły, wyjęte z dziennika „Turquie“: Dnia 1. b. m. udał się Najjaśn. Pan incognito do kościoła św. Jerzego na przedmieściu Galata, gdzie wysłuchał mszę św. Potem udał się cesarz do austriackiego szpitala, gdzie powitał chorych kilku pocieszającemi słowy. Z hr. Bellegarde, hr. Andrassym, kilkoma adjutantami i oficerami tureckimi zwiedził następnie Najjaśn. Pan arsenał artylerji Tophane, gdzie dostojnego gościa powitał Halil-basza z licznym sztabem. Nastąpił potem obiad w pałacu Dolma-Bagdsche, na którym był sułtan z całą swą swiatą, tureccy ministrowie, austriacki ambasador z całym personelem. O 9. godzinie pożegnał się Najjaśn. Pan z sułtanem, który odprowadził dostojnego swego gościa aż na pokład cesarskiego jachtu. Dalej podaje „Turquie“ imienny spis osób udekorowanych przez Najjaśn. Pana orderami. Omer-basza i Haider-Effendi otrzymali wielki krzyż orderu św. Szczepana. Wielkie krzyże rozmaitych orderów otrzymali dalej: Mehmet-Ruschdi-basza, minister spraw wewnętrznych; Hussein-Ali-basza, minister wojny; Mahmud-basza, minister marynarki; Davoud-basza, minister robót publicznych; Cabuli-basza, minister handlu; Sadyk-basza, minister finansów; Halil-basza, Khalil-bej, Aarafi-bej, Fuad-bej, Reouf-basza, Emir-bej, Server-Effendi i Hobart-basza. Wielki krzyż orderu żelaznej korony otrzymali: gubernator Akif-basza i komendant drugiego korpusu armii Abdul-Kerim-basza. Prócz tego bardzo wielu wojskowych udekorował Najjaśn. Pan orderami żelaznej korony drugiej klasy i orderami Franciszka Józefa.

Z Jerozolimy donoszą telegramy z dnia 9. b. m.: Najjaśniejszy Pan przybył tu dzisiaj. W Jaffie przyjęto dostojnego gościa bardzo uroczystie. Naczelnicy beduinów z licznymi karawanami odprowadzili cesarza. Po ośmiogodzinnej podróży stanął Najjaśniejszy Pan w Abukosch gdzie noc spędził pod namiotem. Ztąd po trzechgodzinnej podróży przybył Najjaśniejszy Pan do Jerozolimy. Ludność jerozolimska przyjęła cesarza z entuzjastycznymi objawami radości. Zaraz po przybyciu przyjął Najj. Pan deputacje i udał się otoczony wspaniałym orszakiem katolickiego duchowieństwa do kościoła świętego grobu, gdzie odśpiewano uroczyste Te Deum. Przed cesarzem niesiono krzyż apostołski. Cesarz stanął w austriackim hospycjum. Ludność całą przyjął najżywszą sympatią dla Najjaśniejszego Pana. Telegram z 10. b. m. podaje dalsze szczegóły: Najjaśniejszy Pan zwiedził klasztor Franciszkanów, kościół protestancki i ormiański, synagogi, szkołę arabską i żydowską, wreszcie szpital Rothschilda. Po południu nastąpi wycieczka do Jordanu i do martwego morza. Ludność i duchowieństwo całe przyjmowało cesarza uroczystie.

Z Cattaro otrzymują niemieckie dzienniki następujące telegramy z dnia 10. b. m.: Brygada Dornus wróciła z swej wyprawy i spoecznie tu przez kilka dni przeł swoją wyprawą do Crivoscie. W Risano i Castelnovo pokazują się ślady nowych rozruchów. Brygada Simic udała się tam na okrętach. Na górach Dubovica i Gorazdi urządzają strażnice. Mówią, że starosta Franz zostanie przeniesiony. Kapitan Gyrovich z Risano udał się w powiaty zbuntowane z zamiarem uspokojenia ludności. W tym samym celu ma tu przybyć podosta z Castelnovo Bujnovie. Oczekują tu posiłków wojskowych. Exposedę Jovanovicha oddano zwykłemu sądowi. Wojsko przygotowuje się do operacji w Crivoscie.

Z Berlina piszą do „Allg. Ztg.“: Podano przed kilku dniami przez urzędowe organa wiadomość, że słabość hr. Bismarcka pod wpływem karlsbadzkich kąpeli zupełnie ustąpiła, nie potwierdza się całkiem. Podług najświeższych doniesień z Varrzinu stan zdrowia hr. Bismarcka jest weale niepomysłny. Ciągła bezsenność rozstraja i tak już nadzwyczaj osłabione nerwy chorego. Hr. Bismarck jest tak osłabiony, że najmniejsze rozdrażnienie wywołuje żółciowe wymioty. Lekarze twierdzą, że dzisiaj jeszcze słabość ta nie grozi weale utratą życia, ale wobec tych faktów niepodobna spodziewać się rychłego przybycia kanclerza do Berlina. Wiadomość ta podana przez jeden tylko dziennik wymaga jeszcze potwierdzenia.

Z Berlina wyjeżdża pułkownik Werder adjutant królewski do Petersburga jako pełnomocnik wojskowy.

Z Paryża piszą do „Köln. Ztg.“: „Journal de Debats“ mówiąc o kandydaturze Ledru-Rollina twierdzi, że kandydat ten zdyskredytował rzeczpospolitą więcej niż jej najzawziętsi nieprzyjaciele. Tak źle jednak rzeczy dotąd jeszcze nie stoją, by namiętność odniosła przy wyborach tryumf nad rozsądkiem. W końcu artykułu tego „Journal des Debats“ gani opór republikanów i rząd za to, że nie oddalił tych prefektów, którzy w maju i czerweu tak mocno uadużyli swej władzy a dziś tak zawzięcie stara się uniemożliwić wybór niezawisłych kandydatów.

Pogłoski krążące w Paryżu o częściowej zmianie gabinetu nie są całkiem bezzasadne. „France“ „L'indépendance belge“ twierdzą stanowczo, że nastąpi istotnie pewna zmiana odpowiednia dzisiejszemu zwrotowi opinii publicznej. Panu E. Ollivierowi ofiarowano tekę ministra sprawiedliwości a nadto jeszcze jednemu z jego stronników p. Talhonet ofiarowano tekę ministra spraw zewnętrznych. Dzisiejszy bowiem minister spraw zewnętrznych zamierza stanowczo wystąpić z ministerstwa. E. Ollivier oświadczył jednak, że wstąpi tylko wtedy do gabinetu, jeżeli jego lista nowych ministrów bez żadnych zmian przyjęta zostanie. Ponieważ warunku tego rząd przyjąć niechęciał, więc E. Ollivier wyjechał z Paryża i udał się do Saint-Torpez.

Z Florencji donoszą: Stan zdrowia Wiktora Emanuela ciągle się polepsza. Lekarze twierdzą, że król za dziesięć dni będzie już mógł wyjechać do Neapolu. W ministerjum spraw zewnętrznych myślą jeszcze ciągle o zjeździe króla z cesarzem Franciszkiem Józefem w Brindisi. Na wypadek, gdyby słabość króla aż do dnia zjazdu nie ustąpiła, uda się niezawodnie książę Humbert do Brindisi dla powitania cesarza austriackiego.

Włoskie dzienniki zajmują się teraz jedynie słabością króla i notują każdy najdrobniejszy szczegół z jej przebiegu. Dnia 8. b. m. a nie w dniu pomysłnego przesilenia choroby prawie wszyscy ministrowie przybyli do S. Rossore. Ze wszystkich stron kraju nadchodzą do Florencji adresy kondolencyjne. Do S. Rossore, gdzie chory król obecnie przebywa, przybyli: książę Humbert, książę Carignan, książę Napoleon i księżniczka Klotylda. Królowa portugalska zamierzała tożsamo udać się do S. Rossore. Lekarze jednakże odradzili jej tę podróż. Do księcia Amadeusza wysłano telegram.

„Opinione“ upewnia, że matka księcia z Genuy ciągle stanowczo jest przeciwną kandydaturze swego syna do tronu hiszpańskiego.

Z Neapolu donoszą, że dnia 5. b. m. 700 neapolitańskich emigrantów udało się na pokładzie okrętu „Gold Horn“ do Ameryki.

Z powodu zaślubin księcia rumuńskiego Karola urzędowy dziennik „Moniteur Romain“ umieścił bardzo długi wstępny artykuł, w którym pisze:

(2745) Sicitations-Ankündigung. (2)

Nr. 41424 ex 1868. Zur Sicherstellung des in dem beiliegendem Ausweise angeführten Papierbedarfes für das Jahr 1870 wird die Concurrenz mittelst schriftlicher Offerte bis 26ten November 1869 eröffnet.

Die Offerten sind versiegelt und mit dem Anlege von 5% des angebotenen Preises belegt oder mit dem legalen Beweise, daß dasselbe bei einer Avarialcasse zu diesem Zwecke erlegt worden sei, versehen, bis einschließig 26. November 1869 bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg zu überreichen, und mit der Aufschrift: „Anbot zur Papier-Lieferung für das Jahr 1870 zu bezeichnen. Jede zur Lieferung angebotene Papiergattung ist in dreifacher Qualität, in der besten, mittleren und ordinären zu offeriren, und es sind von jeder der zuletzt erwähnten Qualitäten zu vier (4) Musterbögen der Offerte anzuschließen. Jeder einzelne Musterbogen ist der Gattung und Qualität nach zu bezeichnen mit der Fabriks- oder Muster-Nr. zu versehen und vom Offerenten zu fertigen.

Nach Ablauf des obigen Concurrenztermines, d. i. nach dem 26. November 1869 werden keine Offerten mehr angenommen werden.

Die Unterschriften der Offerenten sind mit dem Vor- und Zunamen, Character und Aufenthaltort deutlich anzufügen.

Die Offerten, welche die ausdrückliche Erklärung zu enthalten haben, daß der Offerent sich den Sicitationsbedingungen unbedingt unterziehe, werden in Gegenwart der hiezu bestimmten Commission eröffnet werden.

Die weiteren Sicitationsbedingungen können bei den Finanz-Landes-Deconomaten in Lemberg, Brünn, Wien und Prag eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.
Lemberg, am 2. November 1869.

Obwieszczenie licytacyi.

L. 41424 ex 1868. W celu zabezpieczenia dostawy potrzebnego papieru, w załączonym wykazie wymienionego na rok 1870, rozpisuje się konkurencya za pomocą ofert pisemnych do dnia 26. listopada 1869.

Oferty opieczetowane i zaopatrzone wadyalną kwotą wynoszącą 5proc. z ofiarowanej ceny lub dowodem legalnym, że to wadyum złożone zostało na ten cel w jednej z kas eraryalnych, mają być włącznie do 26. listopada 1869 wniesione do c. k. krajowej dyrekcji skarbowej we Lwowie i oznaczone napisem: „Oferta tycząca dostawy papieru na rok 1870.“

Cena każdego gatunku papieru w ofercie objętego, ma być podana szczegółowo do trojakiej jakości tego papieru, mianowicie: do najlepszej, średniej i ordynarnej, również mają być z każdej tych trzech jakości papieru po cztery (4) arkusze okazowe do oferty przyłączone.

Każdy pojedynczy arkusz okazowy powinien być co do gatunku i jakości oznaczonym, cyfrą fabryki lub wzoru opatrzonym, i przez oferenta podpisanym.

Oferty po upływie wyżej oznaczonego terminu licytacyjnego, to jest po dniu 26. listopada 1869 r. wniesione, przyjmowane nie będą.

Oferenci winni swoje imię i przezwisko, charakter i miejsce pobytu dokładnie wypisać.

Otwarcie ofert, mających obejmować wyraźne oświadczenie, że oferent bezwarunkowo się poddaje warunkom licytacyjnym, nastąpi w obec komisji do tego przyznaczonej.

Bliższe warunki licytacyjne przeglądać można w zarządach ekonomicznych c. k. krajowych dyrekcji skarbowych we Lwowie, Bernie, Wiedniu i Pradze.

Z c. k. krajowej dyrekcji skarbowej.
Lwów, dnia 2. listopada 1869.

Ausweis

über die für die k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg und die ihr unterstehenden Aemter in dem Verwaltungsjahre 1870 zu liefernden Papiere.

Post-Nr.	Zu liefernde Papiergattung	Breite Wien. Zoll	Höhe	Für die k. k.		Gewicht pr. Rieß in Wiener Pfund
				Finanz-Landes- Direction	Staats-Druckerei	
1	Klein-	17	13 1/2	613, d. i. Sechshundert dreizehn	2500, d. i. Zweitausend fünfhundert	8
2	Groß-	18 1/2	15	—	2000, d. i. Zweitausend	10
3	Klein-Median-	22	16 1/2	—	1000, d. i. Eintausend	14
5	Klein-Regal	24	18 1/2	—	100, d. i. Einhundert	21
6	Groß-Regal	26	19	—	50, d. i. Fünfzig	27
7	Imperial-	29	21 1/2	—	100, d. i. Einhundert	33
8	Klein-Ranzlet	17	13 1/2	72, d. i. Siebzigzwei	—	8
18	Klein-Packpapier	18 1/2	24	13, d. i. Dreizehn	—	24
21	Groß-Median Post-Druckpapier (von feiner Qualität)	23	18	—	200, d. i. Zweihundert	14
22	Gesetzblattpapier in Doppelbögen	32	22	—	1000, d. i. Eintausend	25
23	Gesetzblattpapier in einfachen Bögen	22	16	—	600, d. i. Sechshundert	12 1/2
24	Großordinär Druckpapier zum Post-Regal-Anzeiger	19	14	—	100, d. i. Einhundert	10

(2641) Obwieszczenie. (2)

Nr. 2041. Piotr Żuk, z Kamianej rodem, kapral przy c. k. 20. pułku piechoty, miał na dniu 27. czerwieca 1866 r. w bitwie z Prusakami pod Skalicami, ugodzony kulą w czoło, zginąć. — Gdy atoli tegoż śmierć sprawdzoną nie jest, tedy c. k. sąd powiatowy w Krynicy wzywa Piotra Żuka, z życia i miejsca pobytu niewiadomego i każdego, ktoby o nim miał wiadomość, by o tem w ciągu jednego roku sądowi, lub też p. Józefowi Zaudererowi jako kuratorowi ustanowionemu doniósł, inaczej bowiem po bezskutecznym upływie tego czasu do uznania Piotra Żuka za zmarłego przystąpi.

Z c. k. sądu powiatowego.
Krynica, 25. października 1869.

(2647) Edykt. (2)

Nr. 14452. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem p. Józefę z Maramoroszów Bischy, a w razie śmierci niewiadomych z imienia, życia i pobytu spadkobierców, iż p. Antoni Janocha przeciw tejsze wniósł pozew do praes. 6. października 1869 do L. 14452 o zmazanie sumy

3600 złr. w. w. z realności Nr. 196 1/2 w Stanisławowie położonej.

Ustanawiając oraz dla pozwanych kuratora w osobie p. adwokata Dr. Szydłowskiego z substytucją p. adwokata Dr. Tutaka wzywa się pozwanych, aby się sami w sądzie zgłosili, lub kuratorowi potrzebne do obrony środki podali, lub też innego obrali zastępcę, gdyż wynikię w razie przeciwnym skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, 16. października 1869.

(2646) Edykt. (2)

Nr. 11890. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnopolu dodatkowo do ogłoszenia licytacyi z dnia 20go września 1869 L. 10903 podaje do wiadomości, że do sprzedania sumy 5555 duk. 10 złp. instr. 148, pag. 594 n. 1 on. i prawa dożywocia ut kontr. antiq. 19, p. 436 n. 6 on. i pag. 442 n. 11 on. w kwocie 300 złr. m. k. czyli 315 złr. w. a. na dobrach Holożyczyńskich ciężących drugi termin licytacyjny na 19go lutego 1870, a zatem na dzień sobotni wyznaczony, na dzień 24. lutego 1870 godzinę 9tą przed poł-

dniem się odracza, że zatem licytacya pod warunkami już ogłoszonymi dnia 5. stycznia i 24. lutego 1870 przedsięwzięta zostanie.

O tem uwiadamia się wierzycieli hipotecznych, jako też i wszystkich tych, którymby uchwała niniejsza, jako też uchwała z dnia 20. września 1869 L. 10903 z jakiegobądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po 20. czerwieca 1869 do tabuli weszli, na ręce kuratora w osobie p. adwokata Dra. Frühling z zastępstwem p. adwokata Dr. Żywickiego ustanowionego.

Z c. k. sądu obwodowego.
Tarnopol, dnia 18. października 1869.

(2725) Edykt. (2)

Nr. 5753. Bom Kossower k. k. Bezirksgerichte wird kundgemacht, daß gemäß Ersuchschreibens des Stanislawower k. k. Kreisgerichtes vom 9. September 1869 Bl. 12608 zur Einbringung der durch Jankiel Eltiss erstiegten Summe von 47 fl. öst. W. f. N. G. die executive öffentliche Versteigerung der, der liegenden Masse des Iwan Czornysz gehörigen, in Jaworów unter Nr. 2579 gelegenen, feinen Grundbuchstrücker bildenden Realität, in drei Termnen, d. i. am 30ten November und 20. December 1869, dann 10. Jänner 1870 h. g. mit dem Anhange abgehalten, daß diese Realität an den ersten zwei Terminen nur über oder um den Schätzungswert von 680 fl. öst. Währ., am dritten aber auch unter dem Schätzungswert veräußert, und daß im Falle, wenn der Executionsführer Jankiel Eltiss Bestbieter bleiben sollte, alsdann dessen Forderung pr. 47 fl. öst. W. f. N. G. vom Kaufpreise in Abschlag gebracht werden wird. — Das Badium beträgt 68 fl. öst. W. Der Schätzungssact kann h. g. eingesehen werden.

R. k. Bezirksgericht.
Kossów, den 24. October 1869.

(2661) Edykt. (2)

Nr. 55352. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsce pobytu niewiadomego p. Chaima Ire Hirscha, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Maurycego Diamand z dnia 20go sierpnia 1869 do l. 43815, uchwałą z dnia 25. sierpnia 1869 do l. 43815 nakaz płatniczy na sumę wexlową 290 złr. 69 kr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu teraz kuratorowi panu adwokatowi Dr. Pomianowskiemu doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.
Lwów, dnia 29. października 1869.

(2654) Edykt. (2)

Nr. 12503. Na podanie Rubina Gross uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 27go lipca 1869 l. 8885 nakaz płatniczy przeciw Eisigowi Gross o zapłacenie sumy wexlowej 1200 złr. a. w. z 6% odsetkami od 17. maja 1869 bieżącemi, i kosztami sporu w kwocie 3 złr. 87 kr. a. w. wydany, i do rąk kuratora dla z miejsca pobytu niewiadomego Eisiga Gross w osobie p. adwokata Dr. Weissteina mianowanego doręczony został.

O czem się z miejsca pobytu niewiadomy Eisig Gross uwiadamia.

Z c. k. sądu obwodowego.
Tarnopol, 29. października 1869.

(2700) Edykt. (2)

Nr. 56482. Bom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Josef Drdlik bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des Michael Fleischer dtto. praes. 2. November 1869 j. Bl. 56482, mit Beschluß vom 3. November 1869 j. Zahl 56482 die Zahlungsauslage über die Wechselsumme von 150 fl. öst. W. f. N. G. erlassen, und dem unter Einem bestellten Curator Dr. Landesadvocaten Dr. Pomianowski zugestellt worden sei.

Lemberg, den 3. November 1869.

(2655) Edykt. (2)

Nr. 5279. Ces. król. sąd powiatowy w Brzeżnach podaje do wiadomości, iż na dniu 20. stycznia 1866 Katarzyna z Krupskich 1go małż. Jasińska, 2go Kostkowa z pozostawieniem kodycylnego ostatniej woli rozporządzenia z dnia 27. listopada 1862 zmarła.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu współspadkobiercy Wicentego Nowosielskiego nie jest wiadome, przeto wzywa się tegoż, ażeby w przeciągu roku od dnia poniżej oznaczonego w tutejszym sądzie się zgłosił i swą deklarację do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem p. adwokatem Finkelsteinem pertraktowany będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.
Brzeżany, dnia 10. października 1869.

(2601) Ogłoszenie. (3)

L. 4065. C. k. sąd krajowy w Krakowie orzeczeniem z dnia 19. lipca r. 1869 l. 11035 Wojciecha i Maryannę Krzyżowskich, dzieci po Józefie i Reginie Krzyżowskich w Kolebach za umyślowo niedołączonych uznał i kuratelę nad nimi ustanowił.

Co się do wiadomości z dołożeniem podaje, iż Antoni Wrędel z Koleb, kuratorem dla nich mianowanym został.

Z c. k. sądu powiatowego.
Żywiec, dnia 17. sierpnia 1869.

(2675) **E d y k t.** (1)

L. 12342. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszym edyktem pana Mieczysława hr. Skarbka, że przeciw niemu p. Zofia Konstancja dw. im. Morawska uzyskała w tutejszym sądzie z dnia 9. czerwca 1869 l. 6766 nakaz zapłaty sumy wekslowej w kwocie 750 rubli sr.

Gdy miejsce pobytu pozwanego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd ustanowił na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Sternklara kuratorem nieobecnego, któremu rzeczony nakaz zapłaty doręczony został.

Tarnopol, dnia 27. października 1869.

(2695) **Obwieszczenie.** (1)

L. 1946. W skutek podania Wincentego Surowki i innych o uznanie Klemensa Surowki z Kozmic, szeregowca 20go pułku piechoty za zmarłego celem przeprowadzenia po tymże pertraktacji spadkowej wzywa niniejszym ogłoszeniem c. k. sąd powiatowy w Wieliczce każdego, aby o tem, co mu wiadomo, o życiu lub śmierci pomienionego Klemensa Surowki, który w bitwie na dniu 27. czerwca 1866 roku między wojskami austriackimi i pruskiemi toczonoj, zaginął — w przeciągu roku od dnia pierwszego ogłoszenia tego obwieszczenia w gazecie urzędowej lwowskiej sądowi albo kuratorowi w osobie p. notaryusza Łopińskiego w Wieliczce dla zaginionego ustanowionego, doniósł.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wieliczka, dnia 6. października 1869.

(2662) **E d i c t.**

Nro. 49213. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß am 21. September 1869 die Firma „Franciak & Urech“ für eine Seiden- und Schnittwaarenhandlung in Lemberg im Handelsregister für Gesellschaftsfirmen gelöst wurde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, den 30. September 1869.

(2762) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 1086 - Pr. Eine Dienersgehilfenstelle mit dem Gehalte jährlicher 300 fl. öst. W. ist bei dem Czernowitzer k. k. Landesgerichte, dann eine Bezirksgerichts-Dienersstelle zu Radautz in der Bukowina mit dem Gehalte jährlicher 300 fl., eventuell 250 fl. öst. W. zu besetzen Die für eine solche Stelle gemäß der kais. Verordnung vom 19. December 1853 Zl. 266 N. G. Wl. geeigneten Bewerber aus dem Stande des dienenden oder gedienten Militärs haben ihre Gesuche binnen 4 Wochen an dieses k. k. Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Czernowitz, am 11. November 1869.

(2694) **E d y k t.** (1)

Nr. 3248. Ces. król. sąd powiatowy w Uhnowie wzywa nieobecných i z miejsca pobytu niewiadomych Józefa i Jana Zaniewiczów, aby się w przeciągu roku do sądu tutejszego zgłosili i swoje oświadczenie do przyjęcia spadku po ich matce Katarzynie 1go ślubu Zaniewiczowej 2go Marchewiczowej w Uhnowie zmarłej wnieśli, inaczej spadek z kuratorem w osobie p. Jana Meixnera dla nich ustanowionym pertraktowanym będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Uhnów, dnia 28. września 1869.

(2702) **E d y k t.** (1)

Nr. 57052. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszym Simona Lothringera, z życia i miejsca pobytu niewiadomego. że na prośbę Jüttly Schneid przeciw niemu na podstawie wekslu ddto. Lwów 6. marca 1866 r. na 50 złr. w. a. opiewającego, nakaz zapłacenia sumy wekslowej 50 złr. a. w. z p. n. dnia 15. września 1869 L. 47851 wydany został, że dla niego kurator w osobie p. adwokata Dr. Hönigzmana z substytucją p. adwokata Dr. Blumenfelda postanowiono, i temuż powyższy nakaz zapłaty doręczono, że zatem rzeczą jego będzie temuż kuratorowi potrzebną informację udzielić, lub innego zastępcę sobie wybrać i o tem sądowi donieść.

Lwów, dnia 5. listopada 1869.

(2705) **E d y k t.** (1)

L. 2548 cyw. VII. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach zawiadamia niniejszym, że uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 20go września 1869 l. 13954 Jan Gadek z Targowiska za marnotrawcę uznany i że dla niego kuratorem Szczepan Kucharski z Brzezcza ustanowionym został.

Niepołomice, dnia 31. października 1869.

(2711) **E d y k t.** (1)

L. 17309. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Franciszkę z Matawowskich Stachurską, że w skutek podania Antoniego Matawowskiego z dnia 20. lipca 1869 l. 12758 decyzją c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 20go lipca 1869 do l. 14558 dozwoloną została prenotacja różnych obowiązków Franciszki z Matawowskich Stachurskiej łączną sumę 6340 złp. 10 gr. wynoszących w stanie biernym części w Radwanowicach położonych Belkowszczyzna i Brachowszczyzna zwanych.

Gdy miejsce pobytu Franciszki Stachurskiej nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania teje, jak równie i niebezpieczeństwo jej tutejszego adwokata pana Dra. Jakubowskiego z substytucją p. adwokata Dra. Geistlera kuratorem nieobecnej ustanowił, któremu powyższą decyzją c. k. sądu krajowego wyższego doręczył.

Kraków, dnia 14. października 1869.

(2616) **E d y k t.** (2)

Nr. 1948. C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie uwiadamia Olexy Melnika, że ojciec jego Sen Melnyk zmarł w Drohowyżu dnia 15. maja 1867, zostawiwszy 2 kodycyllarne rozporządzenia, któremi synom Olexie i Iwanowi zapisał pół gruntu spadkowego.

Gdy jednakowoż miejsce pobytu Olexy Melnika jest sądowi niewiadomem, przeto zawzywa się niniejszym Olexy Melnika, ażeby w przeciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu do sądu podpisanego się zgłosił i do spadku się oświadczył, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe ukończonem, a spadek na podstawie oświadczenia kuratora Stefana Senyszyna przyznany zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Mikołajów, dnia 20. października 1869.

(2640) **Obwieszczenie.** (3)

L. 1921. W c. k. sądzie powiatowym w Krośnie odbędzie się dnia 22. listopada 1869 o godz. 10tej rano licytacja celem oddania dostarczenia żywności dla więźniów tegoż c. k. sądu powiatowego na rok 1870 najmniej żądajacemu.

Za cenę wywołania ustanowiono:

a) Za jedną porcję dziennej ciepłej stawy dla

zdrowych bez chleba 11⁵⁵/₁₀₀ kr. b) Za 1 funt chleba 3⁸⁵/₁₀₀ kr. c) Za jedną dyetyczną porcję 5 kr. d) Za czystą dyetę 2 kr. w. a. e) Za nadzwyczajny dla słabych ordynowany dodatek 2 kr. w. a.

Złożyć się mające do rąk komisji wadyum wynosi 166 zł. w. a.

Pisemne oferty będą także przed ukończeniem ustnej licytacji przyjmowane. Po skończonej licytacji wnoszone oferty nie będą uwzględnione.

Warunki bliższe mogą być w sądzie w każdej urzędowej porze przejrane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krosno, dnia 26. października 1869.

(2634) **E d y k t.** (2)

Nr. 42643. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie p. Zygmuntovi Kępińskiemu jako z miejsca pobytu nieznanemu wiadomo czyni, że uchwałą z dnia 11. maja 1867 do l. 24909 zaprenotowanie w stanie biernym połowy dóbr Radna, tudzież części dóbr Pierzechów, Nieznanowice i Jaroszkówka do niego należących sumy wekslowej 3000 złr. a. w. z weksłu, jakoby przez niego w Krakowie z dnia 26. kwietnia 1867 do zapłaty przyjętego na rzecz Berthy Maschler dozwołonem zostało, i że do usprawiedliwienia tej prenotacji Bertha Maschler pod dniem 3. lipca 1867 do l. 37690 o jednoroczną zwłokę prosiła, które podanie uchwałą z dnia 16go lipca 1867 do l. 37690 do oświadczenia się jego przeznaczone zostało.

Dla przestrzegania jego praw ustanawia mu się p. adwokata Polańskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Męcińskiego na kuratora i temuż zastępcy rezolucye powyższe doręcza się.

Lwów, dnia 6. października 1869.

(2726) **E d y k t.** (2)

L. 843 - 1373. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce wiadomo czyni, że dnia 9. sierpnia 1868 zmarła we wsi Łazany z pozostawieniem kodycyllu Anna Gorolewiczówna.

Ponieważ teje prawni sukcesorowie z imienia i miejsca pobytu nie są wiadomi, przeto wzywa się tychże, by w przeciągu roku od daty wyżej wyrażonej rachując, do sądu się zgłosili i deklaracje swe do spadku po Annie Gorolewicz tem więcej wnieśli, ile że w przeciwnym bowiem razie pertraktacja ta, dla której JK. Ludwik Nawara kuratorem ustanowionym został z temi, którzy się zadeklarowali, lub prawo do spadku wykazali, przeprowadzonym w przeciwnym razie zaś, gdyby która część spadkowa nieprzyjęta lub się nikt do spadku nie zgłosił, cały spadek jako niesukcesyjny przez skarb państwa ściągniętym będzie.

Spadkobiercy, którzyby się później zgłosili, z prawami swemi o tyle otrzymanemi będą, o ileby takowe przez przedawnienie nie upadły.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wieliczka, dnia 2. października 1869.

(2686) **E d y k t.** (3)

L. 16350. C. k. sąd krajowy Krakowski jako sąd handlowy zarządził wpisanie do rejestru handlowego dla firm szczegółowych firmy: „Dom komisowy banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu w Wadowicach“, którą to firmę p. Jozef bar. Baum wyłącznie podpisywać będzie.

Kraków, dnia 21. października 1869.

Doniesienia prywatne.

Den Herren Herrschafts- und Brauerei-Besitzern

empfiehlt sich die

Maschinen-Fabrik

insbesondere für Brauerei-Einrichtungen von

BRÜDER NOBACK & FRITZE

sowie das damit in Verbindung stehende technische Bureau für Brauereien von

Gustav Noback, Prag, Quai Nr. 16,

welcher in nachfolgenden Städten Brauerei-Bauten ausführte:

Wien, Prag, Dresden, Hlubocep, Branik, Pakomeritz, Steinhof, Drewenitz, Trautenau, Zwittau, Riga, Smiric, Budweis, Nürnberg, Niemes, Netolitz, Bechin, Raudnitz, Bilin, Turn, Liebenau, Semil, Kamenic, Teschen, Wojnicz, Prestawek, Neuhaus, Schopka, Regensburg, Stettin, Pilsen, Konopischt, Postelberg, Plass, Skalitz, Gross-Skal, Dosan, Lomnie, Mies, Kost, Příbram, Gradlitz, Chiesch, Kaplitz, Telce, Kladno, Leitmeritz, Gbell, Brünn, Schebetau, Napagedl, Olmütz, Freiwaldau, Pest, Enns, Czischkowitz, Kruschowitz, Rokytzan, Winterberg, Tans, Königgrätz, Kwasnay, Kremsier, Kunstadt, Tyrnau, Kobylepole, Frankfurt a. M., Olviopol.

(2664-4)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.

JAN KLEIN,

poleca Szanownej Publiczności swój

handel korzenny i win.

oraz własnego wyrobu

Piwo porterowe — wiadro 10 zł.

Piwo bawarskie — Lezak — wiadro 7 zł. — c.

olej rzepakowy rafinowany — funt 32 cent.

i 36 cent.

Makuchy rozmaite — cetnar 2 zł. 60 c.

Sw. ecc stołowe i do latarni — funt 40 c.

Mydło suche dwuletnie po 34, 32 i 30 c.

Cegły i kamienie w różnych gatunkach.

(7-73)